

480. A mennybe felvett Szűzanya mutatja, hogy milyen lesz a mi mennyei életünk

Imádkozzuk az 197. számú éneket:

*Üdvöz légy, ó szép mennyek Királynéja, és dicsőséges angyalok Asszonya,
Egek kapuja, belőled jött Isten Fénye, világa!*

*Örvendezz, szép Szűz, Isten édes Anyja, mindeneknél szebb, teljes piros rózsza,
Ó, emlékezzél, Szent Fiadnál értünk ó, esedezzél!*

Az imaélet kiteljesedését próbáljuk tanulmányozni. **Isten magához emeli az Őáltala kiválasztott és szeretett lelket. Ez leginkább a Boldogságos Szűzanya példáján látszik. Ő mutatja meg, hogy mi is történik azzal, aki itt a földön egészen befogadja Istent, és Isten is befogadja őt a mennyei hazába. A Boldogságos Szűz Mária test szerinti mennybe vétele hittétel.**

Jeruzsálemben ma is van egy templom, amelyet **Mária elszenderülése templomának** mondanak, nem messze (van) az utolsó vacsora termétől. Ugyanakkor van egy másik templom is nem messze a Getszemáni kerttől, amely Mária eltemetésének a titulását viseli. **Az apostoli hagyomány** ugyanis tartja, hogy amikor a Boldogságos Szűz Mária befejezte a földi életét, akkor összegyűltek a világ minden tájáról az apostolok, hogy méltóképpen megadják a végtisztességet Jézus édesanyjának. Amikor azután a ravatal helyére gyűltek össze, és a temetési szertartást akarták végezni, akkor **nem találták Mária testét.** Az Úr ugyanis nem akarta, hogy édesanyjának testét romlás érje, amelyet a szeplőtelen fogantatás által megőrzött a lélek minden szennyétől, és így nem volt rá érvényes az eredeti bűn büntetése. A bűn szeplője nélkül jött e világra Szent Annától és Szent Joachimtól. Következésképpen a **Boldogságos Szűz Mária testére sem volt érvényes az eredeti bűn büntetése, a halál, a porrá leszel, mert porból vagy** (vö. Ter 3, 19) ítélet, amelyet Ádám és Éva kapott maga és utódjai számára a paradicsomkertben, amikor a kiűzetésnek a fájdalmas eseménye volt. A Boldogságos Szűz Máriára az Egyház kezdettől fogva úgy tekintett, mint aki **a mennyországban az Ő Egyszülött Fia mellett foglal helyet, mint aki részt vesz Jézus mennyei dicsőségében.**

Jézus fölment a mennybe. **Máriát Isten felvette a mennybe.** Jézus a maga isteni erejével emelkedett minden földi tájak fölé a mennyország magasába. A Boldogságos Szűz pedig **Isten ajándékából részesedett Egyszülött Fia dicsőségében.** A hittételt, amelyet majd 20 évszázad múltán fogalmazott meg **XII. Pius** pápa, és hirdetett ki Rómában **1950.** november 1-jén, nem dönti el a kérdést: Mária meghalt-e, vagy sem. Csak ennyit mond: **A Boldogságos Szűz Mária földi élete befejeztével testével-lelkével együtt fölvetetett a mennyei dicsőségbe.** Amit az előbb mondtam: Mária nem volt az eredeti bűn büntetésének alávetve, tehát nem kellett volna neki meghalnia. De a **teológusok egy másik része** pedig úgy vélekedik: **Krisztus is teljesen ártatlan volt, és mégis meghalt a keresztfán. Méltó, hogy a Szűzanya, aki kegyelemmel teljes, részesedjék ebben a kegyelemben is,** hogy teljesen átadja magát a halál pillanatában Istennek a földi életből az örökkévalóságba lépve megélheti azt a bizalmat, amellyel ráhagyatkozik Isten akaratára, újra és újra most is kimondva azt: *Az Úr szolgálóleánya vagyok, legyen nekem most is a Te igéd szerint!* (Lk 1, 38). A Boldogságos Szűz Mária a földi élete befejezése után bekövetkező tökéletes beteljesülése mutatja, hogy az emberi élet megdicsőüléséhez, mennyországi állapotához hozzátartozik a test megdicsőülése is. A hittétel

nem a XX. században lett kitalálva. **Az Egyháznak mindig is ez volt a tradíciója**, nemzedékről-nemzedékre átörökített hit-anyaga.

I. Már a VII. századra kialakult a Boldogságos Szűz Mária mennybevételéről szóló tan

Ez a tanítás a Szentírás kijelentéseire támaszkodik.

1. Az első bizonyíték az, hogy **Mária test szerint anyja a Messiásnak, Isten Fiának.** (Lk 1, 36). Mária anyasága tehát nem csupán egy biológiai esemény, hogy egy gyermek megfogon, hanem **a Szűzanya hitének legmagasabb rendű tette. Őbenne és őáltala kapta a világ ajándékba Jézus Krisztust és az Ő kegyelmét.** Emiatt az Egyház mindig is hitte, hogy legtökéletesebben és leggyökeresebben őrajta valósult meg a megváltás, vagyis a bűntől való mentesség. Ez Mária szeplőtelen fogantatásának a hittételéből is következik.

2. Amikor Isten az öszülőket számon kéri: – *Mit tettél?* (Ter 3, 13) –, akkor elfogadja az ember védekezését, az asszony védekezését, de a gonosz kísértőt nem hagyja szóhoz jutni. Bünteti azzal, hogy olyan alacsony-rangú lesz, mint a kígyó, amely csak a földön csúszik-mászik, és szinte a port nyaldossa. De az asszony ivadékának a bokájáig ér csak fel, az után leselkedik, hogy belemarjon, de az asszony ivadéka legyőzi a gonosz támadásait. Tehát ez az isteni kinyilatkoztatás **a bűn nélküli asszonyról is szól, aki a gonosz lélek felett majd győztes lesz.**

3. Ha tehát hisszük, hogy **a Boldogságos Szűz részesedik legtökéletesebben a megváltásban**, akkor ezt a hitet még ki kell egészítenünk azzal a megfontolással, hogy **Jézus feltámadása nem lehet individuális esemény.** Vagyis csak egy személyre, Jézusra vonatkozó esemény, mivel a testiséghez, mint a Szellemtől a Szellemtől kieszközölt külsőségességhez – amely őt az anyagnál nyitottá teszi a tőle különböző emberek iránt – szükségszerűen hozzátartozik a testi természetű közösség egy másik testi lényvel, aki az ő számára a „te” lesz, vagyis a másik személy. (Karl Rahner fogalmaz teológiailag ilyen pontosan.)

Az ember testét a lelke élteti. Az embernek a teste a matériában, az anyagban nyilvánul meg. Az ember a testével kapcsolódik másik lényekhez, akik szintén testben élnek. Gondoljunk az édesanya, édesapa feladatára és szerepére, akik a testi életet ajándékozzák. De Jézus beszél még egy másik vonatkozásról is: Jézus halálakor *a jeruzsálemi függöny kettéhasadt fölülről egészen az aljáig, a föld megrendült, a sziklák megrepedtek, a sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek teste feltámadt. Jézus feltámadása után ezek kijöttek a sírokból, bementek a szent városba, és többeknek megjelentek* (Mt 27, 51-53). Tehát **Jézus feltámadása a mi feltámadásunknak is a záloga.**

A Boldogságos Szűz Mária mennyei élete, vagyis a feltámadt Krisztus életében való részesedése is Krisztusból fakad. Figyelembe kell venni továbbá, hogy ez a világ Krisztusban már most új létezési módra tett szert történelme által, amely az anyagnak és a szellemnek a történelme egyszerre. Így tehát ez a dogma, hogy Mária testével, lelkével a mennyországba vétetett, azt jelenti, hogy Mária mennybevétele a már most fennálló üdvrendi szituációt világítja meg. **Az az édesanya, aki az üdvösséget, az Üdvözítőt, az üdvösség ajándékozóját önmagáért és mindnyájunkért a testébe fogadta hitével, az az egész üdvösséget egészen befogadta.** Az üdvösség azonban nem az egyes személynek az üdvössége, hanem az egész ember üdvössége.

Ennek a dogmának tehát – hogy Mária testben, lélekben felvételt nyert a mennyei boldogságba – ekkleziológiai és eszkatológikus jelentése van, vagyis egyházi vonatkozása, és a végső dolgokkal kapcsolatos vonatkozása (Karl Rahner: *Teológiai kieszótár*, 464. oldal).

Mária a mennyben megtartja a vonatkozását Krisztus titokzatos testével, az Egyházzal, amelynek mi itt a földön tagjai vagyunk. De ugyanakkor megtartja a vonatkozását Krisztus megdicsőült mivoltával is, akiben mindnyájan részesednek azok, akik már az exhaton, a végső állapot létsíkjában vannak, Krisztusban, a mennyei dicsőség közösségébe, Egyházába tartoznak. Ők a megdicsőült Egyház tagjai.

A Boldogságos Szűz Mária mennybevétele tehát egy nagyon nagy igazság, egy vigasztaló tanítás mindazok számára, akik hajlandók befogadni Isten Fiát hitükkel a lelkükbe. Mint ahogyan a Boldogságos Szűz Mária is először a hit által a lelkébe fogadta be Isten szavát, azután Isten Igéjét, a második isteni Személyt áldott méhébe is.

Ezen bevezető gondolatok után most nézzük, hogy a Boldogságos Szűz mennyei élete hogyan van a Biblia tanításában előre jelezve.

II. Mi az, ami Isten ígéletéből a Boldogságos Szűz Mária mennyei életében megvalósult?

A Zsoltáros mondja: *Az Úr Szava által lettek teremtvé az egek, és egész seregük ajka Leheletére* (Zsolt 32, 6). Nyilván hogy az ószövetségi ember még nem tudhatta a Szentháromság titkát a maga teljességében, de mégis beszél az Úr szaváról, az Úr ajka leheletéről. Ha nagy Szszel írjuk az Úr Szavát, akkor ez a második isteni Személyt jelenti. Tehát **Isten Szava által lett minden megteremtve égen és földön, illetve az Úr Szent Lehelete, vagy Szentlelke által minden mennyei és földi.** Amikor az Úr kimondja azt: Legyen, akár a láthatatlan világ, az angyalok világa, akár a látható világ, az anyagi, a materiális világ; ez mind-mind a szentháromságos Isten tevékenységének az eredménye. Amikor a Zsoltáros arról beszél, hogy az egek Isten Szavára lettek teremtvé, akkor itt a mennyei világ, a szellemi világ lakóira, az angyalokra utal. Az egek serege – amelyet emlegetett a Zsoltáros – nem annyira csak a csillagok sokaságát jelenti, hanem sokkal inkább az Isten által megteremtett értelmes angyali seregeket és emberek seregeit. Mind-mind Isten Szava által Isten életet ajándékozó leheletére kapták meg a létet. **Isten elgondolása az, hogy a teremtésben az ember a földi élet által kiérdemelje az örök életet.**

A fizikai világ a mi tudomásunk szerint 15 milliárd éves kibontakozása csak prelúdium, csak előjáték ahhoz az örökkévalósághoz képest, ahová a földi valóság, a matéria is majd megdicsőülve eljut. A *Teremtés könyvének* a szerzője többszörösen is megállapítja Isten szavát: *Látta Isten, hogy mindez jó* (vö. Ter 1, 4), vagyis **Isten szeretetből teremtette meg a világot, és benne az embert.** Mondhatjuk úgy is: Az ember szeretetre van teremtvé Isten által. **A szeretetnek ez a nagy valósága az, amely megérinti az értelmes teremtményt, az angyalt, illetve az embert, és hódolatra készíti. Megrendül a lélek Isten eme hatalmas szeretetétől.** A Zsoltáros így próbál fogalmazni: *Amikor Te, Istenünk néped élén kivonultál,* tudniillik még Egyiptomból, *és áthaladtál a pusztán, megrendült a föld, az egek megolvadtak Sinai Ura előtt* (vö. Zsolt 67, 8-9; Kiv 19, 16-19). Ez utalás a *Kivonulás könyvére,* ahol a nép megélte: Isten vezérli őt a rabszolgaság földjéből, kivezeti a pusztán át az ígélet földjére. Itt most ne azokra irányítsuk a szemlélődő tekintetünket, akik lázadoztak Isten ellen; hanem akik hűségesek voltak, akik miatt megkegyelmezett az Úr, és nem törölte el a lázadó népet a föld színéről. Amikor Isten a nép előtt vonult, akkor nemcsak a föld rendült meg, hanem az igazak szíve is. Isten szeretete átjárta őket. A Zsoltáros arról beszél: *az egek megolvadtak Sinai Ura előtt,* de talán ezt mondhatjuk úgy is: Isten előtt, Aki eljött, hogy ezen a mennyország

megnyílt kapuján át bennünket is bevezessen a megígért mennyei országba. Isten elküldte Fiát, hogy Ő vezessen minket a földi élet pusztaságán át. Krisztus előttünk bevonult a mennyei dicsőségbe, és magával viszi az Ő foglyait, akiket megszerzett magának. Első helyen nyilván édesanyját, a Boldogságos Szűz Máriát.

Amikor az imádkozó lélek megrendül Isten ekkora jóságának a láttán, akkor dicséretre nyílik ajka. Dániel is erre buzdít: *Áldja az Urat minden műve, dicsérje és magasztalja örökkön-örökké* (Dán 3, 5). „*Áldott vagy, Urunk, atyáink Istene, és neved dicséretre méltó és dicsőséges mindörökké!*” (Dán 3, 26). **Azok a teremtmények, akik megérik Isten kezének cirógató jóságát, életet adó melegét, gyengéd érintését, azok dicsérik az Élet Szerzőjét.** Éspedig **örökkön-örökké** akarják dicsőíteni. Ez csak a mennyországban lehetséges. A mennyei haza életére, stílusára, állapotára utal Dániel próféta, amikor arra buzdít minden teremtményt, hogy örökkön-örökké dicsérje a teremtő Istent!

A Zsoltáros is hasonló gondolatot fogalmaz meg: *Dicsérjétek az Urat szentélyében!... Minden lélek az Urat dicsérje!* (Zsolt 150, 1. 6). A *Zsoltároskönyvnek* ez a záró imádsága **Isten dicsőítésére hívja a teremtményeket.** Nyilván elsősorban a földi szentélyben, a jeruzsálemi szent helyen; de sokkal inkább a mennyei szentélyben kell dicsőítenünk Istent. A Boldogságos Szűz Máriának is ez az élete kibontakozása. Ő, aki magasztalta és dicsérte az Urat, mivel *tekintetre méltatta alázatos szolgáló leányát*, a mennyei hazában is dicséri az Urat. A Boldogságos Szűz – aki idős rokonát, Erzsébetet meglátogatva, és ott megtapasztalva Isten műveinek nagyságát ilyen csodálatos dicsőítő énekekben kezdett – még inkább dicsőíti Istent a mennyei hazában. Az ő magatartásából is láthatjuk:

III. Milyen lesz a lélek-menyasszony mennyei élete? Mit fog ő ott csinálni?

Istent dicsőíti. Maga Isten jogosítja fel az üdvözült lelket erre a dicsőítésre. Így szól: „Legyen elég, és lássátok be: az Isten én vagyok, Fölséges a nemzetek között, Fölséges a földön!” (IV.Szo.de). Isten tehát azt akarja, hogy a földi élet dicsőítése egyszer befejeződjék, amikor az ajkunk már nem tud moccanni, és a dicséret szavát zengeni, de a mennyországban majd láthatjuk, szemlélhetjük, hogy Ő az Isten. *Ő az, Aki van* (vö. Kiv 3, 14?). Ő, Aki fölséges, Aki mindenkinél dicsőségesebb. **Isten tehát a mennyországban maga képesíti az üdvözült lelket Isten dicsőítésére.**

Ha a lélek-menyasszony itt a földi életben így imádkozta a Zsoltáros szavát: *Szívem és testem áhítozik az élő Isten után, (és hozzátette) mikor mehetek, hogy lássam az én Uramat, Istenemet templomában?* (vö. Zsolt 41, 3). A mennyországban már megéli vágyódásának a beteljesedését.

A szív az az egész emberi mivoltot jelenti, a szellemi voltunkat. A feltámadás után pedig **az ember teste is részt vesz az élő Isten dicsőítésében.** A mennyországban ezt legteljesebb mértékben a mennybe felvett Szűzanya valósítja meg.

IV. Honnan tudjuk ezt, hogy Mária így részt vesz Egyszülött Fia mennyei dicsőségében, illetve a tanítványok is részesülhetnek ebben a dicsőítésben?

Amikor Nagypénteken Jézust keresztre feszítették, Ő látta: *ott áll az édesanyja a kereszttövénben, és az édesanyja mellett ott áll az a tanítvány, akit Jézus szeretett* (vö. Jn 19, 26). Jézus akarta, hogy szenvedésének, megváltó halálának társa és részese legyen a kegyelemmel teljes anya, és a szeretettel teljes Fiú. Ha ez a földi életben **Jézus** akarata volt, mennyivel inkább **a mennyben is azt akarja, hogy ott legyen mellette édesanyja meg a szeretett tanítvány, illetve**

mindaz a tanítvány, akiket Ő szeret! A mennyei hazában is Mária gyermekei, vagyis **Jézus testvérei együtt lesznek.** Együtt hallják Jézus vallomását: „Asszonyom, vagyis Királynőm, nézd, ezek mind a te gyermekeid!” A tanítványoknak pedig egy örökkévalóságon át érvényes lesz Jézus szava: „Nézzétek, ő a ti égi Édesanyátok!” **Jézus anyja és a tanítványok** a mennyei boldogságban is **együtt vannak a megdicsőült Úr Jézussal!**

Még van egy mondat, amelyet itt érdemes szívünkbe vésni: *Attól az órától* – hogy Nagypénteken Jézus ezeket a Testamentum szavakat kimondta – *házába fogadta Máriát az a tanítvány* (vö. Jn 19, 27). *Attól az órától kezdve* pedig, hogy Jézus tanítványa belehal az Isten és a felebarát iránti szeretetbe, **a szeretett Fiú fogja a tanítványt a mennyei házába fogadni!** Micsoda kibontakozás ez! Micsoda megnyilvánulása ez Isten akaratának, amelyet a mennyei életben akar velünk Jézus közölni! Ő nem bánja meg kegyelmi ajándékait, *nem restelli testvéreinek nevezni az embereket* (Zsid 2, 11), hanem **boldogan vállal mindnyájunkat** a Szentháromság színe előtt, az egész mennyei angylaseregek színe előtt.

Az isteni Völegénynek van egy még nagyobb kitüntetése azok számára, akit Ő nemcsak testvérévé fogadott, hanem jegyeséül. Még nagyobb **dicsőség**, hogy a **választott lélek-menyasszony ott lehet isteni Ura mellett a mennyei hazában!**

V. Hogyan találkozik a mennyei hazában a választott lélek Isten Fiával?

Amikor egy gyermek valamit nem tud, hogyan is kell csinálnia, akkor édesanyja arcára tekint, és róla olvassa le az eligazítást. **A mennyországban is az üdvözült lélek a Boldogságos Szűz Máriára néz.** Isten ajándékából találkozhat vele, aki Jézus anyja, és **aki nekünk is anyánk** Jézus akaratából. Amikor az üdvözült lélek a mennyország Királynőjére tekint, akkor látja azt, hogy ő Egyszülött Fiára, Jézusra irányítja a saját tekintetét, de ezzel a mi tekintetünket is. Bízta: „Nézzetek csak ti is az én Fiamra! De ne csak lelki szemetetek tekintetét irányítsátok rá, hanem a szíveteket is! A szívnek a szeretetét, a szeretetből fakadó önátadást, azt a szeretetet, amellyel az ember kimegy önmagából, és mintegy belemegy a másik szívébe. Benne lakik szeretetével a másik szeretetében.” **Az üdvözült lélek** – aki a mennyországban a Boldogságos Szűz Máriára néz, és látja, hogy ő Fiára tekint, **követi a Szűzanya tekintetét**, akkor követi a Szűzanya **magatartását is.** Mária ugyanis egész életét rábízta Istenre. Amikor Názáretben kimondta az igent, amikor Betlehemben elfogadta a hontalanságot, és nem volt más, **aki befogadja Isten Fiát**, csak ő, meg Szent József, akkor tulajdonképpen **egész életét odaadta Istennek.** A későbbi évek folyamán is a Boldogságos Szűz Mária és Szent József, Krisztus első tanítványai újra meg újra odaadták életüket Jézusnak. Ez volt az ő földi boldogságuk. A mennyei hazában is az üdvözült lelkek – élükön a Boldogságos Szűz Mária Királynőjével és Szent Józseffel odaadják az életüket Istennek. Nem vonják már vissza. *Ki szakíthat el minket Krisztus szeretetétől?... Sem halál, sem élet* (Róm 8, 35. 38), mondja Szent Pál. Akkor az üdvözült lélek és boldogan élheti meg ezt a nagy valóságot: „**Engem senki és semmi nem szakíthat el Krisztus szerelmétől**, amelynek részese lehettem!” **Ez a bizonyosság** – hogy a mi szerelmünknek soha nem lesz vége – **teljes boldogságot ad** a lélek-menyasszonynak.

Érdemes tehát a mennybe felvett Szűzanyára tekinteni, mert **az ő életéből ismerhetjük meg, hogy majd a mi életünk is milyen lesz a mennyországban.**

Érdemes egyre többet lélekben a mennyei tájakon járni, a mennyország útjain előrehaladni, a mennyország Királynőjén keresztül a szentháromságos egy Istenhez eljutni! A Boldogságos **Szűz Mária**, mint a mennyország Királynője, és a mi égi Édesanyánk szívesen **segít** ebben a törekvésünkben.

Mi, akik annyiszor imádkozunk őhozzá könyörgő szóval: - „**Imádkozzál érettünk most és halálunk óráján!**” -, akkor abban az utolsó órában is segít, hogy eljuthassunk isteni Fiához, és a mi Urunk Jézus Krisztus által a Mennyei Atyánkhoz és a Szentlélekhez a szentháromságos szeretet-közösségben.

Amikor a **halál órájában** megáll az idő, amikor az idő feletti szférába jut az ember, és Isten irgalmából megízlelheti azt a boldogságot, amelyet már itt a földön készített számára, akkor a lélek boldogan tudja a Boldogságos Szűz Mária mintájára: Én is boldog lehetek a mennyországban! Én is őt dicsérhetem és áldom az angyalok és az üdvözült emberek kórusával együtt. Nem valami kotta szerinti dallam lesz ez, amit ott énekelnek az üdvözültek, hanem **egész életünk lesz zengő harmónia!** Mert akiknek életében megvalósult Isten elgondolása, azokban nincsen diszharmónia, nincsen disszonancia, **mert minden a helyén van, minden összhangban van Istennel**, a Boldogságos szép Szűz Máriával, a szent angyalokkal és a szentekkel.

Az a lélek, aki eljut a mennyei hazába, az a mennyország lakóival együtt tudja zengeni a dicséret énekét. Az egymásba olvadt szavak egysége jelzi, milyen az egymásba olvadt szívek egysége. Vagy a másik hasonlattal: Ha a dallamot több szólamban éneklük, akkor mindegyik szólam a maga dallamát énekelve hozza létre a harmóniát. **Isten Szeretet-közösségében az emberek és az angyalok éneke együvé olvad Isten szentháromságos szeretet énekével, amelyet az Atya énekel a Fiúnak a Szentlélekben:** „Te vagy az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik” (Mt 3, 17). Az üdvözült teremtmények pedig meghallhatják ezt a kitüntető mondatot: „Te is az én szeretett fiam vagy, akit a Szentlélekben szeretek, és akiben kedvem telik!”, mert az én Egyszülött Fiam választott ki téged magának, mint ahogyan a Vőlegény a mennyasszonyt. Ő díszített fel magának a megszentelő kegyelem köntösével, mint ahogyan a vőlegény a legszebb ruhába öltözteti a mennyasszonyt. Amint a vőlegény gyönyörűségét találja a szépen feldíszített és felöltöztetett menyasszonyában, úgy leli benned örömet a Te Alkotód, a Te Megváltód és a Te Megszentelőd! A mennyországi életnek nincs vége! Ezért **az üdvözült lelkek mindig újabb és újabb dallamot tudnak megélni Isten végtelen dallam-kincséből. Részesednek Isten szentségében, Isten harmóniájában a szép Szűzanyával együtt.**

Befejezésül énekeljük a 207. számú éneket:

*Mennyországnak Királynéja, irgalmasságnak szent anyja,
Élet, édesség, reménység, üdvözlégy, szép Szűz Mária!*

*Ó édes Szűz, irgalmadat, mutasd meg kegyes voltodat,
Holtunk után Szent Fiadat, mutasd meg boldogságodat!*